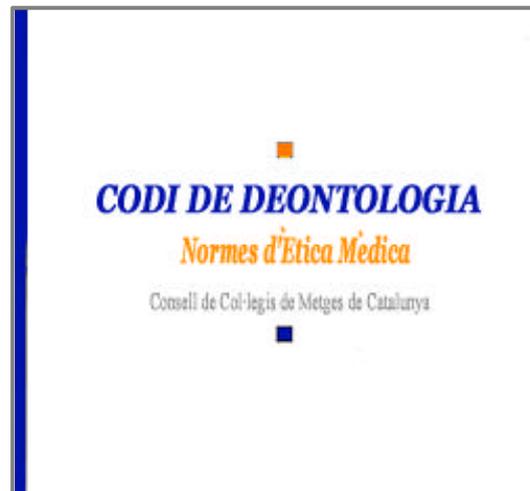

Actualització del Codi de Deontologia – Normes d'Ètica Mèdica

**(Text aprovat pel Consell de Col·legis de
Metges de Catalunya 6/10/04)**

Barcelona, 6 d'octubre de 2004

Col·laboradors en la revisió i proposta de modificació del vigent Codi de Deontologia – Normes d'Ètica Mèdica del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya:

?? Presidents Comissions de Deontologia:

Coordinador: Dr. Joan MONÉS XIOL – Col·legi de Metges de Barcelona

Dr. Albert MAROTO GENOVER - Col·legi de Metges de Girona

Dra. Teresa PUIG GANAU - Col·legi de Metges de Lleida

Dr. Joan Manel PEÑA ROCA - Col·legi de Metges de Tarragona

??Grup 1: Capítols I, II i III

Dr. Joan Minguella Solà (coordinador de grup)

Dra. Mònica Almiñana Rique

Dr. Víctor Lecha Carretero

Dr. Joaquim Martínez Montauti

Dr. Amadeo Rey Ramos

Dr. Baldomero Tormo Carnicé

Dr. Jordi Turro Goula

Dr. Joan Vidal Bota

Dr. Rafael Vidal Pla

??Grup 2: Capítols IV i V

Dr. Josep Antoni Martí Mercadal (coordinador de grup)

Dra. Carmen Batalla Martínez

Dr. José Emilio Batista Miranda

Dr. Lluís Cabré Pericas

Dr. Ramon Morera Castell

Dra. Carmen Prieto Villanueva

Dr. José Terés Quiles

Dr. Martí Vallés Prats

??Grup 3: Capítol VI

Dr. Vicenç Cararach Ramoneda (coordinador de grup)

Dra. Anna M. Balil Gilart

Dr. Josep Egozcue Cuixart

Dr. Jordi Medallo Muñoz

Dra. Rosa Pérez Pérez

Dr. José Manuel Sánchez Ortega

Dr. Pere Joan Torres Pons

Dr. Joan A. Vanrell Díaz

Dr. Joan Viñas Salas

??Grup 4: Capítols VII, VIII i IX

Dr. Juan M. Sánchez Segura (coordinador de grup)
Dra. Lidia Buisan Espeleta
Dra. Iskra Ligüerre Casals
Dr. Domènec Ortega Alcalde
Dr. Juan Padrós Bou
Dr. Lluís Sánchez Planell
Dra. Teresa Solans Barri

??Grup 5: Capítols X, XI i XIV

Dr. Eduard Prats Alonso (coordinador de grup)
Dra. Victòria Cusí Sánchez
Dr. Juli de Nadal Capara
Dr. Josep M. Forcada Casanovas
Dr. Francesc Pallisó Folch
Dr. Josep Pifarré Paredero
Dra. Rosa Roca Casademont
Dra. Dolors Voltas Baró

??Grup 6: Capítols XII i XIII

Dr. Josep M. Puigdollers Colas (coordinador de grup)
Dra. Enriqueta Alomar Serrallach
Dra. Dolors Bou Camps
Dr. Jordi Craven-Bartle
Dr. Mariano Ubach Servet

Preàmbul: **(Nou)**

La deontologia mèdica és el conjunt de normes per a la recta conducta que el metge ha d'observar en l'exercici de la seva activitat professional.

Les normes de deontologia obliguen a tots els metges en la seva activitat professional: relació amb els malalts, amb la societat, amb els altres professionals de la salut i entre els mateixos metges.

I – PRINCIPIS GENERALS

1.- El metge ha de tenir present que l'objectiu de l'exercici de la medicina és promoure, mantenir o restablir la salut individual i col·lectiva de les persones, i ha de considerar que la salut no és solament l'absència de la malaltia, sinó també el conjunt de condicions físiques, psíquiques i socials que permeten la màxima plenitud de la persona, per tal que aquesta es pugui desenvolupar de manera autònoma. També ha d'alleugerir el dolor i el patiment causats per la malaltia i ha de tenir cura dels que no poden ser guarits. **(Norma 1 del vigent Codi amb canvis)**

2.- Els metges, que són un dels principals agents de la preservació de la salut, han de vetllar per la qualitat i l'eficiència de la pràctica mèdica, principal eina per a la promoció, la defensa i el restabliment de la salut. És per aquest motiu que la formació mèdica continuada és un deure ètic, un dret i una responsabilitat de tots els metges al llarg de la seva vida professional. **(Norma 2 del vigent Codi amb canvis)**

3.- Com sigui que la defensa i promoció de la salut suposen un camp d'acció molt més ampli que el purament assistencial, els metges no poden considerar-se aliens a les situacions socials, els progressos tècnics i les condicions de treball i ambientals que afecten la vida dels ciutadans, i han d'aconsellar les accions sanitàries més adients. **(Norma 3 del vigent Codi sense canvis)**

4.- El deure del metge és prestar atenció preferent a la salut del pacient, atenció que en cap circumstància no interferiran motivacions religioses, ideològiques, polítiques, econòmiques, de raça, sexe, nacionalitat, condició social o personal del pacient ni pel temor d'un possible contagi del metge. **(Norma 4 del vigent Codi sense canvis)**

5.- Els metges han de respectar escrupolosament les persones i tots els seus drets i mai no podran emprar els seus coneixements, ni que sigui d'una manera indirecta, en cap activitat que suposi la conculcació dels drets humans, la manipulació de les consciències, la repressió física o psíquica de les persones o el menyspreu de la seva dignitat. **(Norma 5 del vigent Codi sense canvis)**

6.- Cap metge no podrà ésser ni discriminat ni rebutjat quan, per fidelitat a la seva consciència, es negui a emprar o empri una determinada terapèutica o mitjà de diagnòstic. Caldrà, però, que el metge, en tots els casos, ho hagi advertit abans personalment al pacient o, quan es tracti d'un incapacitat o un menor, a la persona directament responsable d'aquest. **(Norma 6 del vigent Codi sense canvis)**

7.- El metge ha de sotmetre's sempre a les mateixes normes ètiques i mai no podrà renunciar a la seva independència professional sigui quina sigui la manera com exerceix la medicina o la institució en què ho faci. **(Norma 7 del vigent Codi sense canvis)**

II – DE LA RELACIÓ DEL METGE AMB ELS SEUS PACIENTS

8.- La primera lleialtat del metge ha d'ésser envers la persona que atén. La salut d'aquesta ha d'anteposar-se a tota altra conveniència. **(Norma 8 del vigent Codi sense canvis)**

9.- Tothom té el dret a una atenció mèdica de bona qualitat humana i tècnica. El metge ha de vetllar per la preservació d'aquest dret. **(Norma 9 del vigent Codi sense canvis)**

10.- El metge ha de respectar les conviccions religioses, ideològiques i culturals del pacient fora del cas que s'entrés en conflicte amb la Declaració Universal dels Drets Humans, i ha d'evitar que les seves pròpies condicionin la capacitat de decisió d'aquell. **(Norma 10 del vigent Codi amb canvis)**

11.- El metge, en tota actuació professional i especialment en les exploracions diagnòstiques i tractaments, ha de vetllar perquè el dret del pacient a la intimitat sigui escrupolosament respectat. **(Norma 11 del vigent Codi sense canvis)**

12.- Les exploracions complementàries mai no han de practicar-se de manera rutinària, indiscriminada o abusiva. Quan del resultat d'aquestes exploracions se'n poden derivar repercussions socials negatives per al malalt, el metge ha de tenir especial cura d'obtenir el consentiment cada vegada que calgui practicar-les, tret del cas que es pressuposi risc per a la salut de terceres persones o del fetus en cas d'una gestant. **(Norma 12 del vigent Codi amb canvis)**

13.- El metge no podrà tractar cap pacient amb la capacitat mental conservada sense el seu consentiment. En el cas d'un menor, si té capacitat de comprendre allò que decideix, el metge ha de tenir en compte la seva voluntat, però també valorarà l'opinió dels vinculats responsables. **(Norma 13 del vigent Codi amb canvis)**

14.- El metge ha de respectar el dret del pacient a rebutjar totalment o parcialment una prova diagnòstica o l'assistència mèdica, sempre que abans hagi estat informat de manera entenedora de les conseqüències previsibles de la seva negativa i ell es trobi en condicions de tenir-ne una comprensió lúcida, llevat que puguin derivar-se'n perills o danys per a un altre a causa del seu estat. **(Norma 14 del vigent Codi sense canvis)**

15.- Quan els responsables d'un pacient incapacitat o menor rebutgin, ni que sigui per raons de consciència, un tractament que els coneixements mèdics reconeguin com a vàlid i necessari per a la seva vida, el metge, en cas d'urgència, ha de prescindir del consentiment. **(Norma 15 del vigent Codi sense canvis)**

16.- El metge ha de respectar el dret del pacient d'elegir el seu metge i el centre sanitari. Individualment i col·lectivament ha de vetllar per l'acompliment d'aquest dret. El metge ha de respectar el dret del pacient a una segona opinió. **(Norma 16 del vigent Codi amb canvis)**

17.- El correu electrònic, com d'altres mitjans no presencials, és èticament acceptable dins de la relació metge-pacient, sempre que sigui clara la identificació mútua i el metge ha d'actuar com ho faria en l'àmbit de la relació directa. **(Nova norma)**

18.- El metge que sigui consultat per correu electrònic, o altres mitjans equiparables, podrà emetre una segona opinió sempre que verifiqui la suficiència i garantia de la documentació que li ha estat remesa. **(Nova norma)**.

19.- Llevat dels casos d'urgència, el metge pot negar-se a prestar assistència i també pot negar-se a continuar prestant-la si està convençut que no existeix la confiança indispensable entre ell i el pacient. En aquest cas, el pacient haurà d'ésser degudament informat del perquè de la negativa assistencial, i caldrà que aquesta pugui ésser continuada per un altre metge a qui han d'ésser lliurades, amb el consentiment del pacient, totes les dades mèdiques que demani. El metge no pot rebutjar l'assistència per por de ser contagiats. **(Norma 17 del vigent Codi sense canvis)**

20.- El metge que sigui responsable de l'assistència d'un pacient s'haurà d'abstenir d'exercir funcions de perit, jutge-instructor, forense o similars en la mateixa persona. **(Norma 18 del vigent Codi sense canvis)**

21.- El metge ha de referir en una història mèdica individualitzada totes les seves activitats professionals amb els seus pacients, tant per guardar la memòria de la seva actuació com per facilitar-ne el possible seguiment per part d'altres col·legues, estant obligat a extremar el rigor del seu contingut. **(Norma 19 del vigent Codi sense canvis)**

III – DE LA INFORMACIÓ

22.- El metge té el deure de donar al pacient la màxima informació possible sobre el seu estat de salut, els passos diagnòstics, les exploracions complementàries i els tractaments. La informació ha d'ésser donada de manera entenedora i prudent, i comprendrà també les mesures preventives per evitar el contagi i la propagació de la malaltia. També ha d'informar la persona en el cas que sigui objecte d'investigació, experimentació o docència. **(Norma 20 del vigent Codi sense canvis)**

23.- El metge ha d'informar la persona que atén del risc que poden significar per a la seva salut els seus hàbits, el treball que exerceix, o té intenció d'exercir, i el medi en què es desenvolupa. **(Norma 21 del vigent Codi sense canvis)**

24.- El metge ha d'informar el pacient de les alteracions que pateix i del pronòstic de la malaltia de manera entenedora, verídica, mesurada, discreta, prudent i esperançadora. Quan es tracti de malalties de mal pronòstic el metge ha de procurar igualment informar el pacient, i ha de plantejar-se com aconseguir que tant la mateixa informació com la manera de donar-la no el perjudiquin. El metge ha de respectar el dret del malalt a no ser informat. **(Normes 22 i 23 del vigent Codi amb canvis)**

25.- El metge informará les persones vinculades al pacient, quan aquest així ho autoritzi o quan el metge intueixi que no hi ha la possibilitat d'una comprensió lúcida per part del pacient. **(Norma 24 del vigent Codi sense canvis)**

26.- Quan el metge actuï com a perit, inspector o similar és quan més acuradament ha de fer saber al pacient, abans d'actuar, la seva condició. Un cop finalitzada la seva tasca, ha de comunicar-li prioritàriament el contingut de l'informe, sempre que no existeixi un factor perjudicial per a la seva salut que aconsellés no fer-ho. Mai no ha de fer judicis o comentaris despectius sobre el diagnòstic, el tractament o el pronòstic establerts amb anterioritat per altres col·legues. Ha d'entendre's directament amb el metge que té cura del pacient o, si fos el cas, amb el Col·legi de Metges. **(Norma 25 del vigent Codi sense canvis)**

27.- El pacient té el dret a disposar d'un informe, i quan ho demani, dels documents de les proves diagnòstiques referents a la seva malaltia. **(Norma 26 del vigent Codi sense canvis)**

28.- El metge només podrà lliurar informació del pacient a altres col·legues, institucions o centres quan disposi de la seva autorització explícita i si aquest no pugués donar-la, la de les persones a ell vinculades responsables, o quan la documentació o informació tramesa sigui necessària per garantir la continuïtat de l'assistència, completar l'estudi o el tractament del pacient. **(Norma 27 del vigent Codi sense canvis)**

IV – DEL DRET A LA INTIMITAT I DEL SECRET PROFESSIONAL

29.- El metge té el deure de respectar el dret de tota persona a la seva intimitat amb el benentès que els límits d'aquesta sols pot fixar-los l'interessat. Per tant, el metge, tret de l'express consentiment del pacient o per desig d'aquest, no ha de permetre que persones estranyes a l'acte mèdic el presenciïn, sense una raó considerada justificada. **(Norma 28 del vigent Codi sense canvis)**

30.- El metge ha de procurar que, en la presentació pública de documentació mèdica en qualsevol format, no hi figuri cap dada que faciliti la identificació del pacient. **(Norma 29 del vigent Codi amb canvis)**

31.- El metge té el deure de guardar secret de tot allò que el pacient li hagi confiat, el que hagi vist o deduït, i tota la documentació produïda en el seu exercici professional, i procurarà ésser tan discret que ni directament ni indirectament res no pugui ésser descobert. **(Norma 30 del vigent Codi sense canvis)**

32.- El metge podrà revelar el secret amb discreció, exclusivament a qui hagi de fer-ho i en els justos límits necessaris, en els següents casos i en cap més:

- a) Quan de la revelació se'n presumeixi un molt probable bé per al pacient.
- b) Quan certifiqui un naixement.
- c) Quan certifiqui una defunció.
- d) Si amb el silenci es presumís un molt probable perjudici per al pacient, per a d'altres persones o un perill col·lectiu (declaració de malalties contagioses, certes malalties mentals, estat de salut de les persones al càrrec de la "res pública", etc.).
- e) Quan es tracti de malalties professionals, accidents de treball, o d'altres sinistres, si amb la declaració es pressuposa que se n'evitaran de semblants.
- f) Quan actuï com a perit inspector, metge forense, jutge instructor o similar.

- g) En ocasió de maltractaments a infants, vells, discapacitats psíquics o actes de violació (en aquest cas amb l'aquiescència de la víctima).
- h) Quan el metge es vegi injustament perjudicat per causa del manteniment del secret d'un pacient, i aquest sigui autor voluntari del perjudici, a condició, però, que de la revelació del fet no en resultin altres perjudicats. **(Norma 31 del vigent Codi sense canvis)**

33.- El metge, en cas de tractar un pacient menor d'edat i quan el consideri amb les suficients condicions de maduresa, haurà de respectar la confidencialitat envers els pares o tutors i fer prevaler la voluntat del menor. **(Nova norma)**

34.- La mort del pacient no eximeix el metge del deure del silenci. No es pot considerar revelació de secret el fet de manifestar que un pacient no ha mort d'una determinada malaltia sempre que això no signifiqui una revelació indirecta per exclusió. **(Norma 32 del vigent Codi sense canvis)**

35.- L'autorització del pacient a revelar el secret no obliga el metge a fer-ho. En tot cas, el metge sempre ha de tenir cura de mantenir la confiança social envers la confidencialitat mèdica. **(Norma 33 del vigent Codi sense canvis)**

36.- El metge té el deure d'exigir als seus col·laboradors, sanitaris i no sanitaris, la més absoluta discreció. **(Norma 34 del vigent Codi sense canvis)**

37.- Cadascun dels metges que participen en un equip mèdic té el deure de preservar la confidencialitat de les dades del pacient, però en benefici d'aquest i de la bona atenció mèdica, poden, en els justos límits necessaris, compartir el secret. **(Norma 35 del vigent Codi sense canvis)**

38.- El metge ha de posar especial cura, en el seu propi àmbit laboral i familiar, de preservar la confidencialitat dels pacients. **(Norma nova)**

39.- El director mèdic d'un centre o servei sanitari vetllarà per l'establiment dels controls necessaris perquè no es vulneri la intimitat i la confidencialitat dels pacients que hi són acollits i la documentació referida a ells. **(Norma 36 del vigent Codi amb canvis)**

40.- El metge ha de tenir molta cura quan les dades mèdiques siguin informatitzades, ja que la confidencialitat de les dades del pacient pot ésser violada de manera fàcil i lluny de la relació interpersonal. En aquest cas, especialment, s'han de preservar els drets del pacient:

- a) Conèixer i controlar les dades introduïdes a l'ordinador que han d'ésser solament les pertinents, necessàries i verificables.
- b) Modificar o eliminar les inexactes, no demostrables o supèrflues.
- c) Que les dades no surtin mai de l'àmbit sanitari sense el consentiment exprés del pacient, donat després d'una informació clara i entenedora, tret del cas que no es pugui identificar la persona a qui es refereixen. **(Norma 37 del vigent Codi sense canvis)**

41.- El metge no pot col·laborar en cap banc de dades sanitàries, si no té la certesa que està adequadament garantida la preservació de la confidencialitat de la informació que hi és dipositada. Ha de tenir, a més, l'absoluta garantia que el banc no està connectat a cap altre que no tingui com a finalitat exclusiva la preservació de la salut, tret que el pacient hi hagi donat el consentiment. **(Norma 38 del vigent Codi sense canvis)**

42.- Quan el metge sigui requerit per la justícia per testificar en relació amb un pacient sobre matèries que coneix gràcies a la seva professió, ha de fer saber al jutge que èticament està obligat a guardar el secret professional i demanar-li que l'eximeixi de testificar. **(Norma 39 del vigent Codi sense canvis)**

43.- El metge té el deure de denunciar al Col·legi de Metges el qui no essent metge exerceix activitats mèdiques. Mai no ha de col·laborar amb personal no qualificat degudament. Posarà en coneixement del Col·legi de Metges el qui recomani tractaments no basats en l'eficàcia clínica o que es facin exclusivament amb fins lucratis, com també l'ús de productes de composició no coneguda o d'eficàcia no comprovada. **(Norma 93 del vigent Codi sense canvis)**

44.- El metge ha de preservar secretes les dades genètiques dels pacients que atén. Les dades genètiques són propietat del pacient i el metge sols n'és el custodiador. Mai no podrà col·laborar perquè s'utilitzin com a element discriminatori. **(Nova norma)**

V – DEL TRACTAMENT

45.- El metge té el deure d'emprar tots els mitjans adequats al seu abast que cregui adients, dirigits a preservar el dret fonamental de l'ésser humà a la protecció de la salut i prestar-li tota l'assistència necessària per a la conservació o recuperació de la salut. Ha d'assegurar també la profilaxi, i ha de fer valer els seus criteris respecte a les normes individuals i col·lectives d'higiene i de prevenció. **(Norma 41 del vigent Codi sense canvis)**

46.- El metge prendrà les decisions que cregui adients quan hi hagi una situació de risc immediat greu per a la integritat física o psíquica del malalt i no sigui possible aconseguir l'autorització del pacient o de les persones a ell vinculades. **(Norma 42 del vigent Codi sense canvis)**

47.- El metge no emprarà procediments ni prescriurà medecines amb les quals no estigui degudament familiaritzat i que no estiguin basades en l'evidència científica o en l'eficàcia clínica, encara que el pacient hi consenti. **(Norma 43 del vigent Codi sense canvis)**

48.- El metge que empri tractaments no convencionals o simptomàtics corresponents al procés que afecta el pacient està obligat a informar-lo de la necessitat de no abandonar cap tractament necessari, advertint-lo de manera clara i entenedora del caràcter no convencional ni substitutori del tractament. Així mateix està obligat a coordinar-se amb el metge responsable del tractament bàsic. **(Norma 44 del vigent Codi sense canvis)**

49.- El metge ha d'extremar la informació dels riscos de l'acte mèdic i aconseguir el lliure consentiment del pacient, quan la seva finalitat, tot i perseguint un benefici per al pacient, no sigui el guariment d'una malaltia. **(Norma 45 del vigent Codi amb canvis)**

50.- El metge ha de tenir en compte que el trasplantament d'òrgans humans de donador vivent o de cadàver exigeix que la seva necessitat hagi estat contrastada i arbitrada col·lectivament amb participació d'experts. **(Norma 46 del vigent Codi sense canvis)**

51.- El metge, en la donació d'òrgans de donants vius, ha de tenir especial cura de:

- a) Vetllar en cada cas perquè el risc per al donant i el benefici per al receptor mantinguin una proporció raonable.
- b) Actuar seguint un protocol consensuat amb tots els professionals implicats en el procés i consultar amb el Comitè d'Ètica Assistencial del centre.
- c) Assegurar-se que les condicions personals del donant siguin adequades i el procés d'informació sigui prou detallat i prolongat perquè la seva decisió sigui un acte lliure i meditat. **(Norma nova)**

52.- El metge, en els casos en què la demanda de mitjans terapèutics sigui superior a la seva disponibilitat, haurà de decidir basant-se en criteris mèdics i bioètics. **(Norma 47 del vigent Codi sense canvis)**

53.- El metge, en cas de vaga de fam, ha de considerar que l'objectiu del vaguista no és la mort. El metge ha d'evitar qualsevol interferència aliena a la seva funció professional, i ha d'abstenir-se d'aplicar qualsevol terapèutica quan qui fa vaga de fam, un cop ha estat degudament informat i coneix el pronòstic, hagi expressat d'una manera lliure, explícita i reiterada, la seva negativa a ésser ajudat. El metge ha de respectar en tot moment la voluntat del pacient, prescindint del seu judici sobre la vaga i la seva motivació. Quan rebí una ordre judicial de tractament mèdic ha de fer saber al jutge que èticament està obligat a respectar la voluntat del pacient i demanar-li que l'eximeixi de l'obligació de tractament. **(Norma 48 del vigent Codi sense canvis)**

54.- El metge, quan estableixi un tractament, ha de basar-se en el benefici per al malalt i el correcte ús dels recursos sanitaris i no ha d'estar influït per mesures restrictives inadequades ni per incentius, invitacions, subvencions o altres ajuts. Les relacions que mantingui cada metge amb les indústries sanitària i farmacèutica han de ser transparents i es podran posar de manifest en cas de conflicte d'interessos. **(Norma nova)**

VI – DE LA REPRODUCCIÓ HUMANA

55.- El metge, davant el progrés de les noves tècniques i de les investigacions, sobre el genoma humà i llurs aplicacions, ha de tenir present que no tot el que és factible tècnicament és èticament acceptable. La seva conducta s'orientarà per criteris bioètics. **(Norma 49 del vigent Codi amb canvis)**

56.- No són èticament acceptables les actuacions destinades a modificar el genoma d'una persona amb finalitats diferents a la promoció de la salut. **(Nova norma)**

57.- El metge té el deure d'informar de manera objectiva sobre els factors que incideixen en la procreació, el mecanisme d'actuació, l'eficàcia i el risc que suposen l'aplicació de cadascun dels procediments per regular-la. **(Norma 50 del vigent Codi sense canvis).**

58.- El metge té el deure d'informar sobre la possibilitat de transmissió o d'aparició en la descendència de malalties o alteracions i de llur probabilitat i importància, així com proposar la pràctica de proves adients per detectar-les. **(Norma 51 del vigent Codi sense canvis)**

59.- El metge no practicarà mai cap interrupció d'embaràs o esterilització sense el consentiment lliure i explícit del pacient, donat després d'una acurada informació, en especial quan aquest sigui menor, però amb capacitat per comprendre allò en què consent. Quan no hi hagi aquesta capacitat, caldrà el consentiment de les persones vinculades responsables. **(Norma 52 del vigent Codi sense canvis)**

60.- El metge no aconsellarà ni practicarà l'esterilització d'un discapacitat psíquic si no té la certesa que els responsables del deficient que ho demanen ho fan pensant en el bé de l'afectat. **(Norma 53 del vigent Codi sense canvis)**

61.- El metge és responsable de donar el consell mèdic adient per aconseguir una contracepció segura en una pacient amb una malaltia que desaconsella una gestació. En el cas d'una pacient que, malgrat el risc, desitgi dur a terme una gestació, el metge té el deure de prestar-li l'adient atenció. El metge, en el cas d'interrompre una gestació, té el deure de considerar que els motius que la justifiquen siguin transcendents per a la salut de la mare i/o el fetus. **(Norma nova)**

62.- El metge té el dret a negar-se a aconsellar alguns dels mètodes de regulació de la reproducció i assistència a aquesta, a practicar l'esterilització o a interrompre un embaràs, però mai no podrà ni que sigui al·legant raons de consciència defugir l'objectiva i completa informació sobre la possibilitat de fer-ho, respectant la llibertat de les persones de cercar el consell d'altres metges. Ha de tenir sempre en compte que el personal que amb ell col·labora té els mateixos deures i drets que ell. **(Norma 54 del vigent Codi sense canvis)**

63.- El metge no podrà practicar tècniques de reproducció assistida sense el consentiment lliure, concret i exprés de la dona. En el cas de donació de gàmetes o embrions, la identitat del donant es mantindrà en l'anonimat. Aquest haurà d'haver donat el consentiment previ per a aquest tipus d'assistència. El fill o els fills i la seva descendència seran els únics que tindran dret a conèixer les dades biogenètiques, però no la identitat dels seus progenitors, i el metge té el deure de facilitar-los-les. **(Norma 55 del vigent Codi sense canvis)**

64.- El metge podrà intervenir en l'elecció del sexe, o altres característiques dels embrions o gàmetes, per prevenir malalties hereditàries. **(Norma 56 del vigent Codi amb canvis)**

65.- El metge procurarà limitar el nombre d'embrions per transferir a l'úter matern, per tal d'evitar que es produeixin embarassos de més de dos fetus. **(Norma nova)**

66.- El metge té el deure d'informar de la possibilitat de conservació dels gàmetes als pacients que encara no hagin completat el seu desig generatiu, abans de sotmetre'ls a tècniques potencialment esterilitzants, en el cas de patir un procés que obligui a aquestes teràpies. **(Norma nova)**

67.- El metge no participarà ni directament ni indirectament en cap procés de clonació humana amb finalitats reproductives. No es podran crear nous embrions amb finalitats d'experimentació. **(Norma nova)**

VII – DE LA MORT

68.- Tota persona té dret a viure amb dignitat fins al moment de la mort i el metge ha de vetllar perquè aquest dret sigui respectat. El metge ha de tenir en compte que el malalt té el dret de rebutjar el tractament per prolongar la vida. És deure mèdic fonamental d'ajudar el pacient a assumir la mort d'acord amb les seves creences i allò que hagi donat sentit a la seva vida. Quan l'estat del malalt no li permeti prendre decisions, el metge acceptarà la de les persones vinculades responsables del pacient, però els assenyalarà el deure de respectar el que es creu que hauria estat el parer del malalt. **(Norma 57 del vigent Codi sense canvis)**

69.- El metge haurà de respectar i atendre les recomanacions del pacient reflectides en el document de voluntats anticipades quan n'hi hagi. **(Norma nova)**

70.- L'objectiu de l'atenció a les persones en situació de malaltia terminal no és d'escurçar ni allargar la seva vida, si no el de promoure la seva màxima qualitat possible. El tractament de la situació d'agonia ha de pretendre evitar el patiment i l'angoixa. En els casos de mort cerebral, el metge haurà de suprimir els mitjans que mantenen una aparença de vida si no és que són necessaris per a un trasplantament previst. **(Norma 58 del vigent Codi amb canvis)**

VII – DE LA TORTURA I VEXACIÓ DE LA PERSONA

71.- El metge mai no afavorirà, ni que sigui passivament, i encara menys practicarà, tortura de cap mena ni altres procediments cruels, inhumans o degradants, inclosa la pena de mort, ni que fos de manera indirecta. Tampoc no participarà en cap activitat que signifiqui una manipulació de la consciència, siguin quins siguin els càrrecs atribuïts a la víctima, els seus motius o creences, i amb independència del fet que hi hagi conflicte armat o no. **(Norma 59 del vigent Codi sense canvis)**

72.- El metge no ha d'estar mai present en cap acte que comporti l'ús, o l'amenaça d'ús, de la tortura o de qualsevol altre acte cruel, inhumà, degradant, d'opressió o vexació. Ans al contrari, té el deure de denunciar-ho, si en té coneixement. El metge que tingui coneixement de l'existència de maltractaments a menors, de gènere, a incapacitats i en general a qualsevol altra persona, ha de posar-hi els mitjans necessaris per protegir-los i té el deure de denunciar-ho un cop s'asseguri en la mesura del possible la protecció de la víctima. **(Norma 60 del vigent Codi amb canvis)**

IX – DE L'EXPERIMENTACIÓ MÈDICA SOBRE LA PERSONA

73.- L'experimentació mèdica sobre persones solament podrà fer-se quan allò que hom vulgui experimentar hagi estat ben estudiat, i satisfactòriament, en el laboratori. **(Norma 61 del vigent Codi sense canvis)**

74.- El metge no posarà en marxa cap experimentació humana sense prèviament haver elaborat un protocol experimental ben explícit del qual demanarà l'aprovació a comitès d'ètica d'investigació clínica o a altres comitès interdisciplinaris aliens a l'experimentació. **(Norma 62 del vigent Codi sense canvis)**

75.- El metge o metges experimentadors, en tots els casos, requeriran el coneixement lúcid i el consentiment lliure i explícit de la persona en la qual es faci l'experiència. Si això no fos possible, el de les persones vinculades responsables, previ el clar coneixement de l'experimentació i els seus riscos, i que tingui com a objectiu el benefici de la persona. **(Norma 63 del vigent Codi sense canvis)**

76.- L'atorgament del consentiment haurà de ser preferentment per escrit, signat pel mateix participant en l'experimentació o per testimonis que manifestin que la persona ha rebut informació explícita, adequada i suficient. **(Norma 64 del vigent Codi sense canvis)**

77.- El metge mai no podrà practicar cap mena d'experimentació sobre persones si no disposa de mitjans humans i tècnics per efectuar-la en les màximes condicions de seguretat que li permetin neutralitzar immediatament els possibles efectes perjudicials que puguin presentar-se. A més a més, la preservació de la intimitat és ineludible. **(Norma 65 del vigent Codi sense canvis)**

78.- El metge interromprà l'experimentació si en el seu curs la persona ho demana o es detecta un possible perill. **(Norma 66 del vigent Codi sense canvis)**

79.- El metge no privarà ni interromprà una terapèutica eficaç reconeguda per assajar nous tractaments, llevat que després d'una acurada informació, el malalt hi doni el seu consentiment exprés. **(Norma 67 del vigent Codi sense canvis)**

80.- El metge té el deure de difondre pels mitjans habituals de comunicació científica els resultats rellevants de les seves recerques, tant si són positius com negatius, i ha d'abstenir-se de participar en aquelles investigacions, en les quals no tingui garantia que podrà publicar els resultats obtinguts, sigui quin sigui el seu signe. El metge i el Col·legi de Metges maldaran per tal que l'interès científic objectiu predomini sobre els interessos particulars i econòmics dels qui promouen la recerca. **(Norma 68 del vigent Codi sense canvis)**

81.- El metge no podrà emprar en les publicacions científiques escrites, orals o visuals, cap nom o detall que permeti la identificació del subjecte de l'experimentació, tret que, en cas que no pugui obviar-se, l'interessat, després d'una acurada informació, hi doni el seu explícit consentiment. **(Norma 69 del vigent Codi sense canvis)**

82.- El metge haurà de tenir especial cura en la difusió dels resultats d'experimentacions pels mitjans de comunicació social, que puguin conduir a equívoc. Cal evitar sempre la creació de falses expectatives en els pacients, sobretot els afectats de malalties per a les quals no s'hagi trobat una solució provadament eficaç. **(Norma 70 del vigent Codi sense canvis)**

X – DE L'EXERCICI DE LA MEDICINA EN LES INSTITUCIONS

83.- El metge no prestarà els serveis professionals en cap empresa o institució que no li permeti respectar els seus deures ètics i deontològics. **(Norma 71 del vigent Codi sense canvis)**

84.- El metge assalariat no pot, en cap cas, acceptar una remuneració basada exclusivament en criteris de productivitat, en rendiment horari o qualsevol altra disposició que pugui tenir com a conseqüència una limitació de la seva independència o que afecti la qualitat de la seva activitat professional. **(Norma 72 del vigent Codi sense canvis)**

85.- El metge està obligat a vetllar pel bon nom de la institució en la qual treballa, i a promoure la millora de la seva qualitat. Les deficiències que puguin haver-hi ha de posar-les en coneixement, en primer lloc, de la direcció de la institució i, si no són corregides, de les entitats mèdiques corporatives o autoritats sanitàries, abans de fer-ho a altres mitjans. **(Norma 73 del vigent Codi sense canvis)**

86.- Els metges han de respectar i promoure el dret del pacient a tenir un metge responsable d'ell, malgrat que sigui un equip el que en tingui cura, sigui quin sigui el tipus d'assistència que rebi i el lloc on la rebi, i a compte de qui la rebi. Les responsabilitats del metge no desapareixen ni es dilueixen quan actua en un equip mèdic. **(Norma 74 del vigent Codi sense canvis)**

87.- El metge en primer lloc ha de presentar-se al pacient, informar-lo de la seva funció professional, de qui són i per què hi són totes les persones que poden acompanyar-lo o estar presents en l'acte mèdic. Ha de respectar el dret del pacient a rebutjar-les i facilitar el diàleg privat amb ell, amb qualsevol altre metge, o amb qualsevol altra persona, sanitària o no, de les que en tenen cura. **(Norma 75 del vigent Codi sense canvis)**

88.- El metge té el deure de procurar que el pacient pugui mantenir una relació fluida amb el seus familiars i amics, i evitar, dins de les seves competències, que els tràmits administratius impedeixin o retardin l'acció mèdica. També ha de procurar que el pacient s'incorpori al més aviat possible a la seva vida habitual. **(Norma 76 del vigent Codi sense canvis)**

89.- El metge ha de respectar el dret del pacient a triar un altre metge, aliè o no a la institució, per tal que estigui present en qualsevol acte mèdic que se li practiqui i en qualsevol circumstància i té el deure de facilitar-li la més àmplia informació sense interferir, però, en l'assistència. **(Norma 77 del vigent Codi sense canvis)**

90.- El metge ha de negar-se a practicar qualsevol acte mèdic, excepte en cas d'urgència, si considera que no té l'aptitud necessària i/o no disposa dels mitjans adequats per dur-lo a terme i també si existeix la raonable presumpció que el pacient en podria sortir perjudicat. El metge facilitarà l'assistència a qui pugui practicar-lo. **(Norma 78 del vigent Codi sense canvis)**

91.- El metge té el deure de col·laborar en les institucions on treballi, amb les comissions mèdiques en què sigui requerit. **(Norma 79 del vigent Codi sense canvis)**

XI – DE LA VAGA

92.- Els metges, individualment i col·lectivament, han d'esforçar-se perquè l'organització social i sanitària permeti que llur activitat professional, com a agents de la salut, sigui la millor possible. Per aconseguir aquest fi poden

emprar, individualment i col·lectivament, els mitjans més adequats i sempre els menys lesius per als pacients. **(Norma 80 del vigent Codi sense canvis)**

93.- Davant de la possibilitat de vaga, els metges, individualment i per mitjà dels ens corporatius, han de facilitar la creació de comitès d'arbitratge, i procurar que la vaga no tingui lloc. Però si es produís, els metges hauran d'establir –amb qui en tingui la competència– els serveis necessaris que garanteixin la preservació del dret dels ciutadans a la protecció de la salut. **(Norma 81 del vigent Codi sense canvis)**

XII – DELS DEURES I DRETS DEL METGE ENVERS ELS SEUS COMPANYS

94.- El metge, per damunt de tota consideració jeràrquica, ha de tenir en compte que qualsevol altre metge és un company que mereix un respecte imposat pel costum mèdic universal i com a tal ha de tractar-lo. **(Norma 86 del vigent Codi sense canvis)**

95.- Tot metge que forma part d'un equip mèdic pot rebutjar qualsevol dels seus membres per causa professionalment justa, però ha d'argumentar prèviament els motius del seu refús a la jerarquia mèdica de l'ens on pertany l'equip o al Col·legi de Metges. **(Norma 82 del vigent Codi sense canvis)**

96.- El metge té el deure i el dret de demanar consell a un altre metge i aquest té el deure de donar-l'hi. Aquest consell o consulta el demanarà sempre que es cregui incapaç de proporcionar al pacient allò que aquest espera d'ell. També quan les circumstàncies, el pacient o els responsables del malalt ho demanin o bé quan el fet de no exercir aquest dret pogués significar un risc important per al metge o per al malalt. **(Norma 83 del vigent Codi sense canvis)**

97.- La relació entre metges mai no ha de comportar desprestigi públic. Les discrepàncies professionals han d'ésser sempre discutides entre metges i en el si del Col·legi de Metges o d'altres organismes o col·lectius professionals. Solament quan aquestes vies estiguin exhaurides es podrà recórrer a altres instàncies. **(Norma 84 del vigent Codi sense canvis)**

98.- Tret dels casos d'urgència cap metge no interferirà en l'assistència que presti un altre col·lega. No es considerarà interferència la lliure consulta a un altre metge; aquest, però, ha de fer constar al pacient el perjudici d'una direcció mèdica múltiple no coordinada. **(Norma 85 del vigent Codi sense canvis)**

99.- Els metges s'han de proporcionar entre ells la informació necessària, de forma entenedora, evitant les sigles i la terminologia no habitual, per oferir una bona assistència al pacient i una adequada coordinació i seguiment assistencial. **(Norma nova)**

100.- El metge té el deure de comunicar els seus coneixements al company que ho sol·liciti i facilitar-li l'accés als centres d'estudi, serveis o instal·lacions sanitàries, sense més límits que la raonable bona marxa de l'activitat i la salvaguarda prioritària de la intimitat del pacient. **(Norma 87 del vigent Codi sense canvis)**

101.- El metge que se sàpiga malalt, que sigui coneixedor que pot transmetre alguna malaltia o que es vegi amb dificultats per exercir amb plena eficàcia la seva professió, té el deure de consultar un altre o altres col·legues perquè valorin la seva capacitat professional i seguir les indicacions que li siguin donades. **(Norma 91 del vigent Codi sense canvis)**

102.- El metge que sàpiga que un altre metge, per les seves condicions de salut, hàbits o possibilitat de contagi, pot perjudicar els pacients, té el deure, amb l'obligada discreció, de comunicar-li i recomanar-li el qui pot aconsellar la millor actuació, i igualment té el deure de posar-ho en coneixement del Col·legi de Metges. El bé dels pacients ha d'ésser sempre prioritari. **(Norma 92 del vigent Codi sense canvis)**

103.- El metge no s'apropriarà de la contribució científica o acadèmica d'un altre metge. **(Norma nova)**

XIII – DELS DEURES I DRETS DEL METGE ENVERS EL COL·LEGI DE METGES

104.- El metge, sigui quina sigui la seva situació professional, jeràrquica o social té el deure de comparèixer a la crida que se li faci des del Col·legi de Metges, independentment que la seva activitat sigui pública o privada. **(Norma 88 del vigent Codi sense canvis)**

105.- El metge té el deure de prestar la col·laboració personal a la vida corporativa, com també a contribuir econòmicament a les càrregues corresponents. **(Norma 89 del vigent Codi sense canvis)**

106.- El metge està obligat a un perfeccionament professional constant. Tant ell com el Col·legi de Metges han de procurar que això sigui possible, ja sia en institucions públiques com privades. **(Norma 90 del vigent Codi sense canvis)**

XIV – DEURES DEL COL·LEGI DE METGES

107.- El Col·legi de Metges té el deure de preservar secreta la documentació relacionada amb els seus membres quan es tracti de qüestions deontològiques, llevat que expressament acordi la Junta de Govern la seva publicació, prèvia consulta a la Comissió de Deontologia o aquesta ho recomani. **(Norma 40 del vigent Codi sense canvis)**

108.- El Col·legi de Metges ha de vetllar per la bona organització sanitària del país i per tots els aspectes que puguin afectar la salut de la població. **(Norma 94 del vigent Codi sense canvis)**

109.- El Col·legi de Metges ha de vetllar per la bona qualitat de l'ensenyament de la medicina i a més ha de posar tots els mitjans al seu abast per aconseguir que els metges puguin assolir una formació continuada idònia. **(Norma 95 del vigent Codi sense canvis)**

110.- El Col·legi de Metges ha de procurar que l'ensenyament obligatori de l'ètica mèdica sigui incorporat als estudis de medicina, i té el deure d'exigir el coneixement i el compliment d'aquestes Normes a tots els metges des del moment de la seva incorporació a la professió. **(Norma 96 del vigent Codi sense canvis)**

111.- El Col·legi de Metges no solament ha de maldar perquè siguin anul·lades totes les disposicions legals de qualsevol ordre que s'oposin a aquestes Normes, sinó que ha de procurar que aquestes siguin protegides per la llei. **(Norma 97 del vigent Codi sense canvis)**

112.- El Col·legi de Metges, en totes les circumstàncies, té el deure ineludible de defensar, per tots els mitjans al seu abast, el metge que es vegi perjudicat a causa del compliment d'aquestes Normes. **(Norma 98 del vigent Codi sense canvis)**

113.- El Col·legi de Metges vetllarà perquè s'eviti la publicitat en els casos de denúncia contra algun metge, la culpabilitat del qual no estigui demostrada. **(Norma 99 del vigent Codi sense canvis)**

114.- El Col·legi de Metges vetllarà perquè els metges assalariats puguin desenvolupar la seva tasca dins la institució o l'empresa en les dignes i degudes condicions de treball. **(Norma 100 del vigent Codi sense canvis)**

XV – DE LA PUBLICITAT

115.- El metge podrà comunicar a la premsa i a altres mitjans de difusió, no dirigits a metges, informació sobre les seves activitats professionals, sempre que aquesta sigui verídica, mesurada, discreta, prudent i entenedora. **(Norma 102 del vigent Codi sense canvis)**

116.- Quan el metge participi en un espai d'informació de caràcter educatiu sanitari, cal que ho faci amb temes de la seva competència, que sigui prudent i que consideri les repercussions que pot tenir en el públic. Ha d'abstenir-se de tenir una actitud publicitària. **(Norma nova)**

117.- El metge no ha de fomentar enganyoses esperances de guariment ni tampoc promourà falses necessitats relacionades amb la salut. També s'haurà d'abstenir d'emprar mitjans i/o missatges publicitaris que menystinguin la dignitat de la professió o tinguin afany de lucre. **(Norma 101 del vigent Codi sense canvis)**

XVI – DE L'ECONOMIA

118.- El metge té el deure d'estalviar al màxim possible els mitjans posats al seu abast, siguin públics o no, sense però privar mai el pacient d'allò que sigui necessari per a una bona qualitat de l'assistència. S'abstindrà d'indicar exploracions que no tenen altre fi que la protecció del metge. **(Norma 103 del vigent Codi sense canvis)**

119.- El metge té el dret a percebre honoraris d'acord amb la seva qualificació professional i la responsabilitat de la seva funció. La remuneració no pot estar lligada a l'èxit de la seva activitat i l'acte mèdic mai no podrà tenir com a fi exclusiu el lucre. **(Norma 104 del vigent Codi amb canvis)**

120.- Els honoraris mèdics han d'ésser dignes i no abusius. Cap metge no podrà acceptar remuneracions o beneficis directes o indirectes en qualsevol forma, en concepte de comissió, com a propagandista o com a proveïdor de clients o per altres motius que no siguin de treballs encomanats. Tampoc les pràctiques dicotòmiques són èticament acceptables. **(Norma 105 del vigent Codi sense canvis)**

121.- Cap metge no podrà vendre als pacients, servint-se de la seva condició de metge, fàrmacs, herbes medicinals, productes farmacèutics o especialitats pròpies o fórmules magistrals, tret de casos especials que el Col·legi de Metges haurà d'autoritzar expressament. **(Norma 106 del vigent Codi sense canvis)**

122.- Cap metge no podrà derivar-se o derivar amb fins lucratiu pacients entre institucions, centres o consultes. **(Norma 107 del vigent Codi sense canvis)**

123.- El metge ha d'assistir el company sense el cobrament de cap mena d'honoraris, i és recomanable seguir l'antiga tradició de fer-ho també amb els familiars que econòmicament en depenguin, la vídua o el vidu i els orfes. Podrà fer-se abonar les despeses materials produïdes en l'acte mèdic que siguin oneroses per al metge. **(Norma 108 del vigent Codi sense canvis)**